

Ella-Sofia(vasemmalla) ja Venla Malinen hiihtivät monesti edeltä ja palasivat jälleen muuta porukkaa vastaan.

Hiihtoretelle koko perheen voimin

Ylläksen latuverkostosta löytyy monipuolisia päiväreittejä kaikenikäisille ja -kuntoisille hiihtäjille. Malisen perheen parinkymmenen kilometrin hiihtopäivä suunniteltiin maisemien ja taukopaikkojen mukaan.

Ahkiosta kuuluu iloinen laulelu. **Eemil Malinen**, 4, istuu menopelissään ja katselee ohi vilahtavia maisemia. Isä **Olli** hiihtää perinteistä vetoaisan päässä, ja äiti **Heli** seuraa niin ikään pertsolla ahkion perässä. Siskot **Venla**, 12, ja **Ella-Sofia**, 10, ovat jo luistelusuksillaan painelleet pidemmälle. Koska vapaata hiihtävät tytöt etenevät muita ripeämmin, on sovittu, että he voivat hiihtää edeltä seuraavaan risteyskseen saakka.

Savonlinnasta talvilomalle saapuneet Maliset ovat Ylläksellä ensimmäistä kertaa. Ensimmäisinä lomapäivinä on hiihdetty Ylläsjärven ympäristössä, mutta perheen toiveena oli myös koko päivän hiihtoretkeä, jonka aikana voisi pysähtyä niin autiotuvalle tai laavulle kuin latukahvilaankin. Plussaa olisi erämaan tunnelma, eikä reitin tarvitsisi olla kovin mäkinen – olihan ahkiolla matkustajineen painoa yhteensä noin kolmenkymmenen kilon verran.

– Kyllähän sen tuntee, etenkin ylämäisissä, ahkion vetäjäksi valittu Olli tuumii lisäpainosta.

Sopiva päivä valittiin sääennusteen mukaan, sillä auringosta toivottiin mat-

kaseuralaista. Reitti puolestaan valikoitui sopivan kilometrimäärän, tasaisuuden, maisemien, taukopaikkojen ja hyvän saavutettavuuden vuoksi. Kun matkaan lähtee Ylläksentien varresta Lainiojoen parkkipaikalta ja kiertää Villen kämpän, Latvamajan, Ojanlatvan ja Kahvikeitaan kautta Ylläsjärven rinteille, kilometrejä kertyy kartan mukaan 18,5.

Ennen lähtöä varmistettiin vielä sähköisestä karttapalvelusta, milloin reitti oli edellisen kerran hoidettu. Koska tuuli oli myllertänyt alkuvuokosta myrskylukemissa, olisi suo-osuuksilla takuuvarmasti kinoksia, ellei latukone olisi vielä ehtinyt tasoittamaan niitä. Kaikeksi onneksi karttapalvelun väri alkuosuudelle oli violetti – latu oli ajettu edellisenä päivänä. Latvamajalta Ylläsjärvelle kartta näytti vihreää: siis samana päivänä hoidettu.

Lainiojoen parkkipaikalla seisoi autoja vierä vieressä. Pysäköintipaikalta pääsee joko SnowVillage-lumikylään vievälle ladulle tai Pallas-Yllästunturin kansallispuistoon kohti Ylläksen tunturijonoa. Maliset suuntasivat kohti tunturimaisemia.

Keksitauko ja viestihiihtoa

Nyt matkaa on taitettu reilun kilometrin verran, kansallispuiston kyltti on juuri jäänyt taakse. Aikuiset pohtivat, pysähdytäänkö seuraavalle taukopaikalle, Villen kämpän autiotuvalle, vai jatketaanko yhtä kyytiä aina Latvamajalle asti. Heli-äiti haaveilee mehevästä munkista – mukana olevat makkarat voisi paistaa vasta loppumatkasta.

Suksi luistaa, ja aurinko hellii. Iloisen näköisiä ihmisiä hiihtää vastaan. Pian luistelubaanalla vastaan liihottaa myös perheen vanhin tytär Venla. Hän on käynyt kääntymässä Villen kämpän risteyksessä. Ella-Sofia seuraa pian perästä ja jää rupattelemaan perinteistä hiihtävien sukulaisten kanssa.

– Kaverini oli eksynyt täällä Ylläksellä. Hän hiihti serkkunsa kanssa muita hitaammin.

Tiivistetystä tarinasta ei käy ilmi, olivatko lapset lähteneet omille teilleen. Vaikka hoidetut ladut on hyvin viitoitettu, on risteyksiä ajoittain tiheään. Jos seurueen hiihtäjät etenevät eri tahtia, on hyvä sopia etukäteen, missä tavataan. Kännykässäkään kun ei ole kaikkialla kenttää.

Villen kämpällä Maliset päättävät pitää suklaakeksitauon. Autiotuvassa on muitakin taukoilijoita ja tuli piisissä. Heli kaivaa repusta lämmintä juomaa ja luvutut herkut,

Olli puolestaan etsii puhelimen taskustaan. Suomen naiset hiihtävät parhaillaan viestissä MM-mitalista, kyllä silloin voi eräretkelläkin hetkisen ruutua tuijottaa. Lapset kerääntyvät isän luo katsomaan kisaa, äiti kirjoittaa porukan nimet tuvan vieraskirjaan.

Viesti osoittautuu jännittäväksi, ja suomalaisten sijoitusta jännätään loppusuoralle asti. Harmittavasti Ruotsi kuittaa lopussa Suomen ohi pronssille. Kisan ratkeaminen kiihdyttää myös Maliset matkaan. Jos Latvamajalla aiotaan pitää kunnon pituinen tauko, on seuraava 8,5 kilometriä suihkuttava ripeästi, jotta perille ehditään reilusti ennen kahvilan sulkemisaikaa.

Latu puikkelehtii kumpuilevassa metsikössä ja tasaisella suolla. Tuuli on yltynt ja puhalttaa pään yli vedetyn hupun ilmapalloksi. Vastaistahan se on, sen tuntee puuttomalla jängällä. Kello käy, ja munkinnälkä yltyy. Kevyen näköisesti luistelevalla Ella-Sofiolla on kuitenkin sekä aikaa että energiaa muistella menneitä.

– Muistattekko, kuinka pienenä en oikein tykännyt hiihtää? Minulle luvattiin mokkapala, jotta suostuin hiihtämään!

Äitiä naurattaa. Toisinaan motivointi on paikallaan.

